

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 septembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte

Daguța Sergiu,

Judecători

Talpă Boris, Eremciuc Ghenadie,

a examinat, fără citarea părților, admisibilitatea recursurilor împotriva deciziei din 24 ianuarie 2023 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana și de avocatul Babără Marian în numele inculpatului

Scripcaru Vladimir X, născut la xxxxx în or. X, cetățean al RM, domiciliat în mun. X, str. X, x ap. x, fără antecedente penale.

	<i>Termenul de examinare:</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>21.05.2014 – 18.08.2017,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>07.09.2017 – 16.07.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>13.09.2018 – 22.01.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>25.02.2019 – 28.07.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>07.10.2021 – 22.02.2022,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>16.06.2022 – 24.01.2023,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>30.03.2023 – 18.09.2023.</i>

Asupra recursurilor menționate, instanța de recurs,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința din 18 august 2017 a Judecătoriei Ungheni, Scripcaru Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, și condamnat la 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la inculpatul Scripcaru Vladimir în beneficiul părții vătămate Ibrian Vasile, prejudiciului material în sumă de 54970 lei, dintre care cheltuielile pentru tratament în sumă totală de 31370 lei și cheltuieli de asistență juridică de 23600 lei, și prejudiciul moral în sumă de 30000 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Scripcaru Vladimir, în ziua de 19.02.2013, ca urmare a relațiilor ostile cu Ibrian Vasile, urmărind intenția omorului

acestuia, a procurat din magazinul specializat „Cartuș”, pistolul de model „CZ-75 P-07 Duty” cu nr. B 192086 și muniții pentru el, după care în realizarea intenției criminale, la 26.02.2013 pe la orele 11:30, s-a deplasat cu automobilul de model „BMW X5” cu numerele de înmatriculare neidentificate de către OUP, în apropierea stației auto de la periferia localității Vulcănești, r-nul Nisporeni, unde intenționat a efectuat o împușcătură în direcția acestuia, care însă din motive independente de voința lui, nu și-a produs efectul, cauzându-i vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, adică tentativa de omor intenționat, săvârșit cu premeditare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Partea vătămată Ibrian Vasile, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie majorat cuantumul compensației pentru dauna morală la 500.000 lei.

3.2. Avocatul Babără Marian cu inculpatul, care au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, în partea ce ține de încadrarea acțiunilor în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, de rând ce acuzarea nu a reușit să probeze scopul și motivul omorului premeditat al victimei Ibrian Vasile, în raport cu care s-a aflat în legitimă apărare, pentru a evita atacul direct, imediat și real, ca urmare a amenințării aplicării cuțitului în vederea cauzării vătămarilor periculoase pentru viață, de către o persoană ce anterior a fost condamnat în Federația Rusă pentru omor, fiind foarte agresivă și social-periculoasă, cât și în latura pedepsei penale ca una exagerat de aspră în raport cu urmările survenite.

4. Prin decizia din 16 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți, apelul părții vătămate Ibrian Vasile a fost respins, ca nefondat. A fost admis apelul avocatului Babără Marian și a inculpatului, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Scripcaru Vladimir a fost condamnat în baza art.151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 5 ani, cu suspendare condiționată a executării, în corespundere cu art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Dispozițiile sentinței în latura civilă și cu privire la corpurile delictive au fost păstrate fără modificări, încasându-se suplimentar de la Scripcaru Vladimir în beneficiul părții vătămate Ibrian Vasile cheltuieli judiciare pentru asistență juridică în mărime de 6000 lei.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri de către procuror, partea vătămată Ibrian Vasile și avocatul Babără Marian în numele inculpatului.

6. Prin decizia din 22 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate au fost admise, casată total decizia din 16 iulie 2018 a Curții de Apel Bălți și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia din 28 iulie 2021 a Curții de Apel Bălți, au fost respinse ca nefondate apelurile părții vătămate Ibrian Vasile și avocatului Babără Marian cu inculpatul, cu menținerea sentinței, fără modificări.

S-a dispus a calcula termenul de pedeapsă stabilit lui Scripcaru Vladimir începând cu data de 28.07.2021, cu includerea în termen a perioadei reținerii și aflării acestuia în stare de arest și arest la domiciliu de la 03.12.2013 până la 28.11.2014 și de la 15.12.2017 până la 16.07.2018, cu arestarea inculpatului din sala de judecată.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs de către avocatul Babără Marian în numele inculpatului.

9. Prin decizia din 22 februarie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul avocatului Babără Marian în numele inculpatului, a fost admis, casată total decizia din 28 iulie 2021 a Curții de Apel Bălți și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1. Potrivit părții descriptive a deciziei, instanța de recurs a statuat că deși în decizia instanței de apel sunt expuse considerentele teoretice privind gradul de realizare a tentativei (întreruptă sau consumată), nu s-a adus claritate asupra cazului din speță, cum este individualizată tentativa la caz.

De asemenea, a fost apreciată ca fiind confuză poziția instanței de apel privind atribuirea calificativului „omor săvârșit cu premeditare”. Or, instanța de apel în acest sens a reținut doar declarațiile părții vătămate Ibrian Vasile, precum și faptul că inculpatul Scripcaru Vladimir a procurat arma din care a efectuat tragerea cu o săptămână înainte de săvârșirea infracțiunii.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel nu a dat apreciere argumentelor aduse de către partea apărării, precum că „intrarea în posesie și proprietate a armei de către Scripcaru Vladimir a precedat o perioadă îndelungată de timp, de peste 3 luni, timp în care au fost depuse cereri, obținute autorizații, etc, iar legalizarea armei determina o ușurință la identificarea persoanei care a împușcat, dat fiind evidența specială deținută de poliție, care identifică armele și proprietarii în baza cartușelor împușcate. Or, este lesne de înțeles că dacă Scripcaru Vladimir intenționa să-1 omoare, prin împușcare, pe Ibrian Vasile nu o făcea prin intermediul unui pistol înregistrat pe numele său, pentru a permite identificarea sa ca autor al acestei infracțiuni privind deținerea armei în limitele legale. Mai mult, la data depunerii cererii de obținere a dreptului de port-armă, între inculpat și pretinsa victimă nu existau relații ostile”.

Totodată, instanța de apel nu a făcut claritate asupra circumstanțelor de fapt privind prezența cuțitului la victima Ibrian Vasile, în virtutea faptului că martorii oculari Axenti Gheorghe, Sicorschii Serghei și Sicorschii Svetlana, care au fost preveniți de răspundere penală pentru declarații false, au confirmat prezența cuțitului la victimă.

Raportând cererea de apel declarată de avocatul Babără Marian în numele inculpatului la conținutul, argumentele și motivarea cuprinsă în decizia instanței de apel constată că, instanța de apel nu s-a expus argumentat, fără a lăsa loc de interpretări asupra motivelor esențiale invocate în apel. Or, instanța de apel urma să dea o apreciere chestiunilor importante semnalate de către apărare, privind calificarea acțiunilor săvârșite de inculpatul Scripcaru Vladimir.

10. Prin decizia din 24 ianuarie 2023 a Curții de Apel Bălți, apelul părții vătămate Ibrian Vasile a fost respins, ca nefondat. A fost admis apelul declarat de

avocatul Marian Babără și inculpatul, casată partial sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

Scripcaru Vladimir a fost condamnat în baza art.151 alin. (1) Cod penal la 6 ani 2 luni închisoare.

În temeiul art. 90¹ alin. (1) și (3) Cod penal, s-a suspendat parțial executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Scripcaru Vladimir, urmând ca prima parte a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 1 lună să fie executată în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea celeilalte părți din pedeapsa stabilită pe un termen de 3 ani și 1 lună s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 2 ani, obligându-l pe Scripcaru Vladimir să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Termenul executării pedepsei stabilite lui Scripcaru Vladimir s-a dispus a fi calculat de la data pronunțării deciziei, din 24.01.2023, cu includerea în termenul pedepsei perioadei deținerii în stare de arest preventiv și arest la domiciliu din 03.12.2013 până la 28.11.2014 și termenului ispășirii pedepsei de la 15.12.2017 până la 16.07.2018 și de la 28.07.2021 până la 24.01.2023.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute, fără modificări.

10.1. Instanța de apel a statuat că, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și prezentate în susținerea învinuirii înaintate lui Scripcaru Vladimir, ținând cont de indicațiile instanței de recurs, instanța de fond în mod pripit și neîntemeiat a dispus condamnarea lui Scripcaru Vladimir pentru comiterea infracțiunii prevăzută la art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, fără a ține cont de intenția reală a inculpatului, care este confirmată atât prin declarațiile sale, cât și prin declarațiile părții vătămate și martorilor Axenti Gheorghe, Sicorschi Svetlana, Sicorschi Serghei, precum și de urmarea prejudiciabilă real survenită.

Or, analizând probele prezentate de către acuzatorul de stat în susținerea învinuirii înaintate, prin prisma prevederilor art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, apreciindu-le conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, s-a ajuns la concluzia de a **reîncadra** acțiunile inculpatului Scripcaru Vladimir din prevederile art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a) Cod penal în prevederile **art. 151 alin. (1) Cod penal**, cu următoarele semne calificative: *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

La caz, nu s-a dovedit tentativa de omor imputată inculpatului Scripcaru Vladimir, care în esență se manifestă prin executarea acțiunii îndreptate nemijlocit împotriva valorii sociale ocrotite de Legea penală, ce nu și-a produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului, apărute contrar voinței lui, întrerupându-i acțiunile criminale și făcând imposibilă continuarea lor prin înlăturarea producerii rezultatului, fiind întreruptă prin intervenirea anumitor factori independente de voința făptuitorului, ce au împiedicat desfășurarea în continuare a activității infracționale.

Or, lipsa intenției lui Scripcaru Vladimir de a-l lipsi de viață pe Ibrian Vasile s-a confirmat și prin comportamentul inculpatului, or, în situația în care inculpatul urmărea scopul lipirii de viață a părții vătămate, acesta a avut posibilitatea reală de a-și duce la bun sfârșit intenția sa, atât sub aspectul țintirii armei în direcția unui organ vital, precum și în cazul unei eventuale eșuării a țintei, avea posibilitatea de a mai efectua o împușcătură în direcția părții vătămate, însă ceea ce nu s-a realizat în speță, or, din declarațiile inculpatului coroborate cu cele ale părții vătămate se deduce cu certitudine că, de la împușcătură partea vătămată a căzut jos la sol, fără a spune ceva, ținându-se de burtă, iar inculpatul a mai stat câteva secunde, fără a întreprinde careva acțiuni, a urcat în automobil și a plecat spre mun. Chișinău, iar în acest timp din ogradă a ieșit martorul Axente Gheorghe. Urmare a celor menționate supra instanța de apel a considerat că, la caz nu s-a dovedit tentativa de omor imputată inculpatului Scripcaru Vladimir, care în esență se manifestă prin executarea acțiunii îndreptate nemijlocit împotriva valorii sociale ocrotite de Legea penală, ce nu și-a produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului, apărute contrar voinței lui, întrerupându-i acțiunile criminale și făcând imposibilă continuarea lor prin înlăturarea producerii rezultatului, fiind întreruptă prin intervenirea anumitor factori independente de voința făptuitorului ce au împiedicat desfășurarea în continuare a activității infracționale.

În speța dedusă judecății, activitatea criminală a inculpatului nu a fost întreruptă de careva factori exteriori ce ar fi făcut imposibilă realizarea intenției de omor, el dispunând pentru aceasta de toate condițiile, pe care însă nu le-a realizat, ceea ce și dovedește că acțiunile lui Scripcaru Vladimir nu au fost îndreptate spre lipsirea de viață a lui Ibrian Vasile, ci doar de a-i cauza vătămări corporale pentru a evita acțiunile provocatoare și urmările prejudiciabile ce puteau surveni ca urmare a amenințării cu cuțitul.

Prezența cuțitului la Ibrian Vasile, s-a confirmat integral prin declarațiile martorilor Axentin Gheorghe, Sicorschi Svetlana și Sicorschi Serghei.

În urma raționamentelor expuse, instanța de apel a constatat că: ”Scripcaru Vladimir X la data de 26.02.2013 în jurul orelor 11:30, deplasându-se cu automobilul de model „BMV X5” cu numerele de înmatriculare neidentificate de către organul de urmărire penală în direcția mun. Chișinău, în apropierea stației auto de la periferia satului Vulcănești r-nul Nisporeni, l-a observat pe Ibrian Vasile, cu care de mai mult timp se afla în relații ostile din cauza răspândirii de către ultimul a informațiilor defăimătoare și influențabile în comunitatea romilor despre Scripcaru Vladimir X și familia sa, cu scopul de a clarifica situația și de a-l ruga pe Ibrian Vasile să înceteze răspândirea informațiilor defăimătoare, a oprit automobil în dreptul acestuia, după care a coborât jos.

Ulterior, în urma conflictului verbal spontan apărut între aceștea, ca urmare a amenințărilor verbale parvenite de la Ibrian Vasile în adresa lui Scripcaru Vladimir X, inclusiv și cu folosirea unui cuțit, Scripcaru Vladimir X în mod intenționat, cu ajutorul pistolului de model „CZ-75 P-07 Duty” cu nr B 192086, procurat la 19.02.2013 din magazinul specializat „Cartuș” și deținut în mod legal, a efectuat o împușcătură în direcția victimei, în urma căruia i-a cauzat lui Scripcaru Vladimir X

conform raportului de expertiză medico-legală nr. 24D din 19.03.2014 o plagă penetrantă cu ieșire prin spate a cavității abdominale cu lezarea ficatului, venei gastroduodenale și polului inferior a splinei, ce au putut surveni în urma acțiunii unui obiect dur contondent, care putea fi un glonț tras dintr-o armă de foc, posibil la timpul și împrejurările indicate, care se califică ca vătămării corporale grave și care sunt periculoase pentru viața și sănătatea persoanei.”

Astfel, **s-a constatat**, în afara oricăror dubii rezonabile că, acțiunile inculpatului Scripcaru Vladimir întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de **art. 151 alin. (1) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.**

Instanța de apel a notat că, prin recalificarea acțiunilor inculpatului Scripcaru Vladimir din prevederile art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a) Cod penal în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, inculpatului nu i s-a agravat situația, nu i s-a încălcat dreptul la apărare, fiind respectate prevederile art. 325 alin. (2) Cod de procedură penală.

În ceea ce privește alegațiile privind existența circumstanțelor ce înlătură caracterul penal al faptei, și anume *pretinsa legitima apărare* în care ar fi acționat inculpatul, instanța de apel a apreciat-o ca fiind una declarativă și lipsită de suport juridic și probatoriu, fiind făcută cu scopul dezincriminării inculpatului și evitării răspunderii penale pentru faptele comise. Or, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că partea vătămată Ibrian Vasile deținea asupra sa un cuțit cu care l-a amenințat pe inculpat, iar raportul dintre cauzarea vătămarilor corporale prin aplicarea lui și a armei de foc de către inculpat a fost unul disproporțional.

Nu a fost reținută nici poziția privind aflarea inculpatului în *stare de afect*, instanța notând în sensul dat că potrivit doctrinei penale, starea de afect survine în mod subit, fiind provocată de acte de violență sau de insulte grave ori de alte acte ilegale sau imorale ale victimei, manifestându-se prin fapta prejudiciabilă, exprimată în acțiunea sau inacțiunea de lipsire ilegală de viață a unei alte persoane, urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Pe când în speță, ostilitatea relațiilor ca urmare a răspândirii de către Ibrian Vasile a informațiilor defăimătoare și amenințărilor la adresa inculpatului și membrilor familiei sale, inclusiv în dimineața cu pricina, în care Raiu Nicolae i-a refuzat salutarea prin strângerea mâinii, au durat o perioadă îndelungată de timp, ceea ce exclude survenirea subită a afectului fiziologic ca urmare a acțiunilor provocatoare a victimei, iar actele ilegale întreprinse de acesta la acel moment nu au fost pe măsură să-i afecteze inculpatului Scripcaru Vladimir, starea psihică printr-o emoție intensă, de scurtă durată, legată de activitatea instinctivă și de reflexe necondiționate față de comportamentul victimei, fapt care integral s-a confirmat și prin raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 71a-2014 din 11.02.2014, potrivit căruia Scripcaru Vladimir a fost recunoscut responsabil, având capacitatea de prevedere și deliberare, acționând cu discernământ, ceea ce exclude elementele afectului fiziologic (f.d. 55-57, vol. I).

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri de către:

11.1. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana, la 29.03.2023, invocând incidența **pct. 6) și 12)** a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), și care solicită casarea deciziei din 24 ianuarie 2023 a Curții de Apel Bălți, cu menținerea sentinței din 18 august 2017 a Judecătoriei Ungheni.

Procurorul consideră ca fiind justă concluzia instanței de fond precum că, intenția inculpatului în speță a fost îndreptată la omor intenționat or, faptul dat se confirmă prin obiectul (pistol) cu care au fost produse vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, localizarea împușcăturii efectuate, și anume faptul că lovitura a fost îndreptată asupra cavității abdominale, organ de importanță vitală, în urma căreia Ibrian Vasile a suportat plaga penetrantă cu ieșire prin spate a cavității abdominale, cu lezarea ficatului, venei gastroduodenale și polul inferior a splinei.

Totodată, consideră că instanța de fond just a dat apreciere critică declarațiilor inculpatului, precum că el nu a avut intenția de a-l omorî pe Ibrian Vasile, a vrut doar să se apere de partea vătămată care ar fi avut în mâini „presupusul cuțit”, calificând acestea drept o încercare de a induce instanța în eroare or, aceste declarații se combat întru totul prin probe cercetate, care de fapt, urmăresc scopul evitării pedepsei pentru fapta săvârșită. Or, acesta, în ședința de judecată a declarat că conștientiza posibilele urmări ale împușcăturii efectuate.

În același sens, susține că instanța de fond just a concluzionat că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și admitea în mod conștient survenirea decesului victimei or, acest fapt se confirmă și prin raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 71 a-2014 din data de 11.02.2014 prin care, s-a stabilit că Scripcaru Vladimir de maladii psihice cronice nu suferă. În perioada comiterii infracțiunii ce i se imputa, după cum rezulta din studiul dosarului penal și examenul psihiatric, dereglări psihice temporare nu manifesta, avea păstrată capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, astfel a fost recunoscut ca fiind responsabil.

Reieșind din circumstanțele constatate, a conchis ca fiind justă concluzia instanței de fond, și în latura pedepsei stabilite, care ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de lipsa circumstanțelor atenuante, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, precum că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare.

Consideră recurentul că, instanța de fond corect a reținut în sarcina inculpatului fapta încriminată lui Scripcaru Vladimir de către acuzare susținând totodată, că cumulul de probe prezentate de către partea acuzării dovedesc pe deplin vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Ca urmare, recurentul menționează că instanța de apel nu a dat apreciere probelor prezentate de către părți într-un proces contradictoriu din punct de vedere al coroborării lor reținând eronat, ca fiind pertinente și utile doar declarațiile inculpatului, și anume: informația furnizată de către magazinul specializat

„CARTUȘ”, potrivit căreia pistolul de model „CZ-75 P-07 Duty” cu nr. B 192086 din care a fost efectuată împușcătura a fost procurat de către inculpatul la data de 19 februarie 2013, cu o săptămână înainte de delict, care este în strânsă coraborare cu declarațiile părții vătămate or, acest fapt denotă că inculpatul s-a pregătit de săvârșirea infracțiunii.

La baza deciziei adoptate au fost puse doar declarațiile ulterioare ale martorilor, soților Sicorschii și Axente Gheorghe, care au relatat, că deplasându-se la fața locului victima deținea în mână un cuțit or, acest fapt nu a fost confirmat nici prin procesul verbal de cercetarea la fața locului din 26.02.2016 și nici prin declarațiile date de către acestea la începutul urmăririi penale, ulterior fiind influențați de către partea apărării, au dat depoziții în favoarea inculpatului. Mai mult, atât din declarațiile martorilor, a părții vătămate și a inculpatului s-a constatat, că victima fiind împușcată a căzut la pământ pe burtă, ținându-se în mâini or, în asemenea circumstanțe, victima ar fi avut posibilitatea să țină cuțitul în mână.

Cu toate acestea, martorul Axente Gheorghe în ședința instanței de fond a declarat, că: ”În drum spre spital, a observat la Ibrian Vasile în buzunarul din spate de la pantaloni un cuțit cu mânerul de culoare cafenie. La spital, când l-au coborât din automobil, acel cuțit a rămas pe bancheta automobilului și nu exclude faptul că când l-au coborât pe Ibrian din mașină, acel cuțit l-ar fi văzut și Sicorschi Serghei”, or în asemenea condiții, cuțitul urma a fi predat organului de urmărire penală.

În circumstanțele descrise, partea apărării nu a prezentat careva probe în susținerea poziției sale precum că pistolul a fost procurat de către inculpat în alt scop și la reduceri după cum a declarat, care ar fi fost necesitatea deplasării sale la stația auto din s. Vulcănești, r-nul Nisporeni.

Consideră recurentul, că instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor directe și indirecte prezentate de către partea acuzării, și eronat a ajuns la concluzia precum că inculpatul Scripcaru Vladimir a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Afirmă recurentul că, probele prezentate de către procuror în învinuirea formulată inculpatului conform indicilor infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal în cadrul judecării cauzei sunt suficiente, veridice, pertinente, concludente și incontestabile care ar putea fi puse la baza unei decizii de condamnare în conformitate cu învinuirea adusă.

A menționat recurentul că, reieșind din cele expuse, instanța de apel nu a clarificat obiectiv circumstanțele cazului astfel, greșit a admis apelul avocatului și a ajuns la concluzia privind recalificarea acțiunilor inculpatului pe motiv că probele prezentate nu confirmă vinovăția ultimului de comiterea infracțiunii incriminate conform indicilor infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal.

11.2. Avocatul Babără Marian în numele inculpatului, la 14.03.2023, invocând incidența **pct. 6), 8), 9), 11) și 12)** a dispozițiilor art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), prin care solicită casarea deciziei din 24 ianuarie 2023 a Curții de Apel Bălți și a sentinței din 18 august 2017 a Judecătoriei Ungheni, cu pronunțarea unei decizii de achitare a lui Scripcaru Vladimir.

Apărătorul invocă că de către acuzare și prima instanță s-a făcut o total greșită calificare a faptelor inculpatului, care nu pot constitui elementele tentativei la omor premeditat, adică acțiuni intenționate, îndreptate nemijlocit spre săvârșirea omorului unei persoane care, din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul.

În cadrul procedurii precedente, instanța de apel a conchis just despre lipsa acestui calificativ și întemeiat a opinat despre lipsa tentativei la omorul intenționat al presupusei victime. În același timp, instanța de apel nu s-a referit și nu a ținut cont de toate circumstanțele acelei fapte și de împrejurările reale ale comiterii ei.

Un aspect separat al cauzei îl constituie motivul conflictului apărut între inculpat și victimă. După cum au stabilit instanțele de judecată, între cei doi exista o neînțelegere legată de defăimarea de către Ibrian Vasile a lui Scripcaru Vladimir prin intermediul unor declarații denigratoare în privința acestuia, care, pentru comunitatea romilor este una gravă, care duce la stigmatizarea celui presupus că a comis-o, ce îl înjosește pe el, deoarece semenii săi refuză să comunice cu el, nu se salută, i se dau tacâmuri separate la petreceri, fiind o înjosire enormă a demnității umane.

Recurentul indică că inculpatul era afectat foarte mult de comunicarea acestor neadevăruri de către victimă, el fiind într-o stare psihică precară. Această stare este detaliat descrisă și constatată și prin raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 71a-2014 din 11.02.2014, doar că experții, nefiind întrebați, nu s-au pronunțat asupra stării psihice și psihologice a inculpatului, ci doar asupra responsabilității lui.

Afirmă recurentul că, Scripcaru Vladimir, desigur era responsabil la momentul producerii împușcării, doar că apăsarea pe trăgaci s-a efectuat într-o perioadă de timp când el era sub imperiul unor retrairi enorme și în cadrul unei afectări considerabile a comportamentului său.

Îndreptarea spre inculpat de către victimă cu un cuțit, în toiul unei certe, însoțită de amenințarea din partea lui Ibrian Vasile cu aplicarea cuțitului, precum și cunoașterea despre faptul că anterior pretinsa victimă a mai aplicat cuțitul în privința persoanelor și a fost condamnat pentru această infracțiune, a fost întemeiat perceput de Scripcaru Vladimir ca fiind un atac direct, iminent, material și real.

Contracararea acestui atac s-a efectuat printr-o modalitate ce nu depășește limitele atacului - prin efectuarea unei singure împușcături în direcția atacatorului, cu scopul de a curma acel atac și a-și apăra viața și integritatea sa fizică.

Scripcaru Vladimir nu a mai întreprins și alte acțiuni, nu a efectuat o altă împușcătură, ci fiind sub imperiul retrăirilor sufletești, deoarece pentru prima dată a efectuat o împușcătură în direcția unei persoane, iar aceasta este un șoc pentru orice om normal, văzând că atacul a fost întrerupt, a părăsit imediat locul faptei.

Consideră apărătorul inculpatului că, este o calificare vădit eronată a pretensei fapte imputate ultimului, deoarece acuzarea nu a demonstrat existența unei intenții la săvârșirea nici a infracțiunii de omor și nici a celei de cauzare a leziunilor grave.

Având în vedere cele expuse, consideră recurentul că de competența instanței de recurs, ține de stabilit că, acuzațiile aduse lui Scripcaru Vladimir sunt vădit

neîntemeiate, iar presupusa faptă a acestuia a fost total eronat calificată, și acțiunile lui Scripcaru Vladimir s-au derulat sub imperiul unei stări de afect, în vederea contracarării unui atac armat asupra sa, în limitele legitimei apărări.

12. Examinând admisibilitatea recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet din 3 judecători declară inadmisibil recursul dacă recursul este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.

Sub acest aspect se reține că, recursurile declarate sunt fondate pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 11) și 12) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012).

Implicit în textului recursurilor declarate de procuror și de avocatul Babără Marian în numele inculpatului, se invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), însă instanța de recurs ajunge la concluzie că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a stabilit din nou circumstanțele de fapt ale cauzei, cât și încadrarea juridică a acesteia, recalificând acțiunile inculpatului în mod just, corespunzător intenției urmărite și consecințelor prejudiciabile produse.

Potrivit prevederilor art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă nici unu din recurenți nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), nu-și găsește confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), invocat de apărătorul inculpatului în recursul său, completul de judecată menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri

când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește obiectul, latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea nici a infracțiunii incriminate, nici a celei de care instanța l-a recunoscut vinovat, instanța de recurs a ajuns la concluzie că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective a inculpatului nu generează achitarea acestuia precum s-a solicitat în recurs, or în cursul judecării cauzei în apel au fost analizate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

De asemenea, supunând analizei subsidiare actele cauzei, se constată că nici eroarea de drept semnalată de procuror și de avocatul Babără Marian în interesul inculpatului, stipulată în art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), care prevede situația când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, cu certitudine nu a fost admisă de instanța de apel. La trasarea acestei concluzii, instanța de recurs are ca bază argumentele temeinice și pertinente expuse în textul deciziei recurate la pag. 25-33, (f.d. 165-169, vol. VII).

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În speță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar soluția acesteia de reîncadrare a acțiunilor inculpatului se întemeiază pe o apreciere rezonabilă a probelor, cât și pe bună motivare, nefiind lăsat loc pentru interpretări justificate în vederea existenței infracțiunii imputate prin învinuire adusă.

12.1 Analizând probele acuzației precum și materialele cauzei, cercetate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, ulterior expuse în decizia instanței de apel, completul de judecată constată că instanța de apel corect a reîncadrat acțiunile inculpatului și a concluzionat că totalitatea acestor probe demonstrează vinovăția lui Scripcaru Vladimir și prezența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, motivele invocate în recursul procurorului au constituit obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, apelând din nou la declarațiile inculpatului, martorilor soților Sicorschii și Axente Gheorghe, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.02.2013, raportul de expertiză medico-legală nr. 24D din 19.03.2014, raportul de expertiză balistică nr. 808 din 04.03.2013, raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 71 a-

2014 din 11.02.2014, ce denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentul respectiv, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și anume că în acțiunile constatate ale lui Scripcaru Vladimir nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, după cum susține acuzarea, ci elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, după cum a conchis instanța de apel la pag.25-33 din decizia pronunțată, soluție pe care instanța de recurs o preia, constatând că recursul declarat de procuror, este vădit neîntemeiat.

În atare circumstanțe, urmează a se consemna că procurorul, în virtutea atribuțiilor sale procesuale expres prevăzute la art. 53 Cod de procedură penală, reprezentând învinuirea de stat în instanța de judecată în cadrul procesului penal, are un rol activ de a contribui la aflarea adevărului, precum și în calitatea sa de titular al acuzației penale în procesul penal și contradictoriu trebuie să dovedească dincolo de orice dubii rezonabile învinuirea adusă persoanei și anume, fapta incriminată și vinovăția ultimului, întrucât instanța judecătorească, la rândul ei, nu are sarcina probării învinuirii.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal prevăzut în art. 24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Deși, procurorul a susținut că instanța de apel a ajuns la concluzia recalificării acțiunilor lui Scripcaru Vladimir prin ignorarea mai multor probe administrate în cursul urmăririi penale și cercetate de instanțe, titularul recursului nu vine nici cu o concretizare în acest sens. Astfel, invocările respective rămân pur declarative, or din esența recursului procurorului urmează că nu este de acord cu aprecierea probelor din cauza penală făcută de instanța de apel și pe baza cărora au fost constatate elementele constitutive ale infracțiunii pentru care inculpatul a fost condamnat de către instanța de apel și care la caz a făcut o analiză minuțioasă a tuturor probelor administrate pe parcursul procesului penal, ajungând la concluzia corectă că acestea nu dovedesc vinovăția lui de cele incriminate prin rechizitoriu.

12.2. Verificând actele dosarului, raportate la criticele invocate de apărătorul Babără Marian în numele inculpatului, instanța de recurs ajunge la concluzia că erorile semnalate nu sunt subsecvente cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titulari, întrucât instanța de apel a adoptat soluția legală și corectă atât în partea ce ține de încadrarea juridică a faptelor infracționale comise de inculpat, cât și privitor la soluția de condamnare în privința acestuia.

Cauza a fost examinată minuțios de către instanța de apel, iar criticele avansate de recurenți au primit deja răspunsuri fundamentate pe actele cauzei, motiv pentru care instanța de recurs nu are necesitatea reluării și repetării acestora.

Criticile formulate de recurent prin care se invocă aceleași motive ca și în apel (*legitimă apărare și stare de afect*), au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe

larg expusă în prezenta decizie, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența motivelor care analizate să ducă la casarea deciziei recurate.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererile de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile și desfășurate de către instanța de apel.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația dată, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Totodată din lucrările dosarului se constată că sentința primei instanțe a fost contestată de către partea apărării numai în partea întrunirii elementelor infracțiunii, încadrării juridice și vinovăției, cât privește circumstanțele prevăzute la pct. 9) și 11) a art. 427 Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012) sentința nu a fost atacată, iar recursul declarat de apărător, în sensul dat nu este motivat.

Pornind de la aceste considerente, invocarea temeiurilor specificate, în recurs, este contrară prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora temeiurile menționate la alin. (1) pct. 4) -7) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel. Această limitare nu se aplică dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Astfel, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererilor de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Totodată, se atestă, că instanța de apel rejudecând cauza, potrivit prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, s-a conformat criticelor instanței de recurs expuse la precedentă rundă de judecare în ordine de recurs, a înlăturat omisiunile admise anterior și s-a pronunțat argumentat asupra motivelor invocate în apelurile declarate împotriva sentinței instanței de fond.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar critiquele din recursurile înaintate de procuror și avocatul

Babără Marian în numele inculpatului nu și-au găsit confirmarea, nefiind capabile să influențeze fondul soluției.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Liliana Pasat și de avocatul Marian Babără în numele inculpatului, împotriva deciziei din 24 ianuarie 2023 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, în cauza penală în privința lui *Scripcaru Vladimir X*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Daguța Sergiu

Judecători

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie